

# Паниум — Номер девет

## Четвърта линия

Jeff Pippenger

2025-04-01

И южният цар ще се разгневи и ще излезе да воюва с него, сиреч със северния цар; и той ще изведе голямо множество; но множеството ще бъде предадено в ръката му. И когато премахне множеството, сърцето му ще се възгордее; и ще повали много десетки хиляди; но от това няма да се укрепи. Даниил 11:11, 12.

Стихове единадесети и дванадесети определят победата на Путин над Украйна и Европейския съюз, както и последиците и отраженията за Путин след неговата победа в Украинската война, представени чрез Птолемей в победата му при Рафия през 217 г. пр. Хр. и неговия крах в стих дванадесети. Темата в тези стихове е възходът и падението на южния цар.

Досега статиите определяха основните теми на пророческите линии в единадесета глава. Единадесети стих изисква още малко време, преди да продължим напред в главата. Даниил 11:11 съответства на Откровение 11:11.

И след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги видяха. Откровение 11:11.

През 2023 г. двамата свидетели, които бяха убити от звяра от бездната, се изправиха на краката си. Свидетелството на републиканския рог бе започнало през 2015 г. с обявяването на Доналд Тръмп, че се кандидатира за президентството, а през 2020 г. змеят, представен от глобалистите в света, и глобалистите, които са Демократическата партия, в съюз с глобалистите от Републиканската партия (RINO's), откраднаха изборите и поставиха Джо Байдън, като по този начин умъртвиха Доналд Тръмп на улицата. Протестантският рог, представен от служението Future for America, бе убит чрез разпространяване на погрешно предсказание, описващо нападение на исляма срещу Нашвил. През 2023 г. и републиканският, и протестантският рог бяха възкресени. Единадесети стих определя началото на Украинската война от 2014 г. нататък до крайната победа на Путин и Русия.

Единадесети стих е видимият изпит, който достига своята кулминация при съда за адвентизма като цяло, но също и за онези, които са приели светлината на 11 септември и настъпването на третото горко; но преди всичко той е за онези, които ще бъдат държани отговорни пред светлината на пророчеството, която бе прогресивно разпечатвана от юли 2023 година насам.

Ръководството на адвентизма бе отминато през 1989 г., както бе предобразено чрез рождението на Христос в онзи пророчески период. При кръщението Си Той започна да призовава учениците, които бяха „основата“ на Християнската църква, като по този начин предобрази 11 септември, когато с идването на исляма на третото горко Господ върна Своя

народ към древните пътеки на Еремия, които представляват основите на адвентизма. На 11 септември съдът над живите започна от Божия дом и адвентизмът отхвърли светлината на ангела от Откровение осемнадесета глава също толкова сигурно, както юдеите отхвърлиха Исус като Месията. Онези, които приеха светлината на ангела от Откровение осемнадесета глава, след това бяха изпитани чрез разочарованието от 18 юли 2020 г.

През юли 2023 година светлината на Даниил 11:11 определя външната линия на настоящата истина. Тази светлина на външното пророческо изпълнение, намираща се в Даниил 11:11, бе открита на възкресените девиси в Откровение 11:11. Откровение определя вътрешната история, която Даниил разкрива като външната история.

Онези, които са разгледали светлината, разкрита, започвайки от юли 2023 г., представляват две отделни категории, защото вече е имало такива, които някога са ходили заедно след юли 2023 г., а вече не ходят заедно. Съдът е прогресивен и, започвайки от 11 септември, на Църквата на адвентистите от седмия ден бе дадено „време да се покае“ за своето отхвърляне на „правилата на пророческото тълкуване, възприети от Милър и неговите сътрудници“, които тя постепенно е отхвърляла, започвайки от 1863 г. От 11 септември до 18 юли 2020 г. на Църквата на адвентистите от седмия ден бе дадена последната ѝ възможност да се покае, и в този момент онези, които бяха участвали в прогласяването в Нешвил през 2020 г., бяха изпитани. През юли последната фаза на очистването е представена от единадесети стих на единадесета глава в книгите Даниил и Откровението.

Именно в този процес на изпитване се осъществява второто от трите изпитания. Второто изпитание е зрително изпитание, което е предшествано от изпитание на апетита и завършва с третото изпитание, което, за разлика от предишните две изпитания, е лакмусово изпитание. Когато девиците се пробуждат в полунощ при възгласа: „Ето, младоженецът иде“, едната класа има необходимото масло, а другата е изгубена. Милеритите изпълниха именно това преживяване и, като сториха това, проявиха разбиране както за външна, така и за вътрешна пророческа линия.

Когато прогласяваха вестта на втория ангел, като отъждествяваха падналите протестантски църкви като дъщерите на Вавилон, те прогласяваха вест, която беше външна за техния опит. За да прогласят вестта на Среднощния вик, те най-напред трябваше да видят себе си като девиците, които са били във време на забавяне. В единадесети стих както на Даниил, така и на единадесетата глава на Откровението вътрешните и външните вести бяха разкрити като настояща истина от юли 2023 година.

В първа глава на Даниил второто и видимо изпитание беше, когато намериха, че лицата на Даниил и тримата достойни мъже са по-красиви и по-пълни на „вид“ от лицата на онези, които ядяха вавилонската храна. Във втора глава видимото изпитание е представено като пророческо изпитание, което изисква правилно тълкуване на скрита вест, за която накрая се показва, че е образът на царствата от библиейското пророчество. Първа, втора и трета глава на Даниил представят първия, втория и третия ангел от Откровение четиринадесета глава.

Вторият ангел от Откровение четиринадесета глава се отнася до външната вест в милеритската история, а втора глава на Данаил също разглежда външната линия чрез образа на зверовете в пророческата история. Видимото изпитание в първа глава се основаваше върху Данаил и тримата достойни, и следователно представлява вътрешната линия. Външната и вътрешната линия на пророчеството, представени чрез паралела между първа до трета глава на Данаил и трите ангела от Откровение четиринадесета глава, дават още едно свидетелство за вестта на втория ангел като изпълнена от милеритите.

Милеритите прогласяваха както външна, така и вътрешна вест, когато изпълниха прогласяването на Среднощния вик. Тяхната външна вест беше вестта на втория ангел от Откровение 14, като по този начин пряко свързваше вестта на милеритите с втория ангел и с образа от Даниил 2. Образът представлява външните царства на библейското пророчество — от буквалния Вавилон до съвременния Вавилон, който достига своя край при приключването на човешкото изпитателно време. Милеритите отново се свързват с външната вест за Вавилон. Визуалният изпит на Даниил се основаваше на храната, която той избра да яде, а първият ангел от Откровение 10, който слезе и постави единия си крак на земята, а другия — на морето, държеше малка разгъната книжка, която на Йоан беше заповядано да изяде. Първият ангел е представен чрез апетита и е последван от визуален изпит. Визуалният изпит включва както вътрешна, така и външна линия на истина.

Единадесетият стих на Даниил единадесета глава, в паралел с единадесетия стих на Откровение единадесета глава, представя двустранния зрителен тест. Тестът завършва при решаващия лакмусов тест, когато девиците изявяват дали имат масло, или не. Това изявяване настъпва непосредствено преди затварянето на благодатното време при неделния закон в Съединените щати. Затварянето на благодатното време при неделния закон бе предобразено от 22 октомври 1844 г. Непосредствено преди 22 октомври 1844 г., на 17 август 1844 г., милеристите понесоха вестта като приливна вълна по цялото източно крайбрежие на Съединените щати.

1989 година е времето на края, когато книгата на Даниил бе разпечатана; а когато книгата на Даниил се разпечатва, винаги има увеличение на познанието, което произвежда две групи поклонници. 1989 година е първият от тези три изпитни ориентири, както е предобразено чрез идването на първия ангел през 1798 година. Когато първият ангел слезе на 11 август 1840 година, той предобрази ангела от Откровение осемнадесета глава, слизащ на 11.09. Първото разочарование в историята на милеритите отбеляза идването на втория ангел и предобрази 18 юли 2020 година и началото на времето на забавянето. Милеритите постепенно се пробудиха за вестта на втория ангел и за това, че те бяха девиците в притчата за десетте девици. Те бяха напълно пробудени на лагерното събрание в Ексетър през август 1844 година. Стоте четиридесет и четири хиляди бяха пробудени през юли 2023 година, когато вестта на Среднощния вик започна постепенно да се разпечатва.

Времето на забавянето приключи за милеристите в Ексетър, точно както приключи за семейството на Лазар, когато Исус възкреси Лазар, така че това да стане венчаещото дело на Христовото служение, когато Лазар стана „печатът“ на Неговото служение. Възкресението

на Лазар бележи края на времето на забавянето и запечатването на Божия народ. Тържественото влизане, което последва, беше прообраз на провъзгласяването на вестта на Среднощния вик в историята на милеристите. Темата на единадесета глава от Даниил, стих единадесет, е възходът и падението на южния цар и тя води към битката при Паний в стихове тринадесет до петнадесет. Тези стихове са лакмусовият тест, при който печатът се полага върху челата на мъжете и жените, които трябва да бъдат издигнати като знаме в стих шестнадесет.

Петнадесети стих се изпълни при битката при Паниум, която съответства на посещението на Христос в Кесария Филипова. Там, в Кесария Филипова, Христос промени името на Симон Варйона на Петър, отбелязвайки запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Оттогава нататък светлината на скоро предстоящия кръст бе открита на учениците. Когато Христос промени името на Симон на Петър непосредствено преди кръста, това съответстваше на лакмусовия тест на Ексетър и на Лазар, водещ към Триумфалното влизане в Ерусалим. Лагерното събрание в Ексетър от 12-и до 17-и август представлява окончателното утвърждаване в истината преди пресяването, което е земетресението на неделния закон в единадесета глава на Даниил и Откровение.

„Делото в Батъл Крик е от същия порядък. Ръководителите в санаториума са се смесили с невярващи, като в по-голяма или по-малка степен са ги допуснали в своите съвети, но това е като да се залавят за работа със затворени очи. Липсва им разпознаване, за да видят какво може да се стовари върху нас във всеки момент. Има дух на отчаяние, на война и кръвопролитие, и този дух ще се усилва до самия край на времето. Веднага щом Божият народ бъде запечатан на челата си — това не е някакъв печат или белег, който може да се види, а установяване в истината, както умствено, така и духовно, така че да не могат да бъдат поклатени — веднага щом Божият народ бъде запечатан и подготвен за пресяването, то ще настъпи. Всъщност то вече е започнало. Божиите съдби вече са над земята, за да ни дадат предупреждение, та да знаем какво предстои.“ Manuscript Releases, volume 10, 252.

Запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди беше представено чрез лагерното събрание в Ексетър, чрез това, че Христос промени името на Симон на Петър, и чрез възкресението на Лазар. Това възкресение е образ на възкресението на двамата свидетели в Откровение, глава единадесета. Стихове десет до шестнадесет представят скритата история на стих четиридесети. Разпечатването на скритата история на стих четиридесети започна в рамките на историческото изпълнение на стих единадесети и войната в Украйна. От юли 2023 година тази скрита история е в процес на разпечатване от Лъва от Юдовото племе.

Когато кандидатите да бъдат сред сто четиридесет и четирите хиляди бяха възкресени в единадесети стих на единадесета глава от Откровение, започна визуалният пророчески изпит, който трябва да бъде издържан, преди благодатното време да приключи при неделния закон и който сестра Уайт определя като изпита на образа на звяра.

„Господ ми показва ясно, че образът на звяра ще бъде образуван преди да приключи благодатното време; защото той трябва да бъде великото изпитание за Божия народ,

чрез което ще бъде решена вечната му участ. Вашето становище представлява такава смесица от несъответствия, че само малцина ще бъдат измамени.

„В Откровение 13 този въпрос е представен ясно; [Откровение 13:11–17, цитирано].

„Това е изпитанието, което Божият народ трябва да премине, преди да бъде запечатан. Всички, които доказаха своята вяност към Бога, като спазваха Неговия закон и отказваха да приемат един фалшив съботен ден, ще застанат под знамето на Господа Бога Йехова и ще получат печата на живия Бог. Онези, които отстъпват истината от небесен произход и приемат неделната събота, ще получат белега на звяра.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Външната пророческа линия е разпечатана в историята на единадесети стих от единадесета глава на Даниил, а вътрешната линия е разпечатана в Откровение, единадесета глава, единадесети стих. Външната линия определя как образът на звяра, който представлява съчетанието на църква и държава, при което църквата управлява това взаимоотношение, се формира през периода на съда над живите. Вътрешната линия определя как образът на Христос, който представлява съчетание на божественост и човечество, се формира по време на съда над живите.

Реформаторското движение на третия ангел и на сто четиридесет и четирите хиляди започна във времето на края през 1989 година, както е представено в десети стих на Даниил единадесета глава. Тогава започна съвършеното изпълнение на Даниил, дванадесета глава.

И той каза: Иди си, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до времето на края. Мнозина ще се очистят и ще се избегнат, и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; но разумните ще разберат. Даниил 12:9, 10.

Десети стих на единадесета глава представлява началото на един „процес на очистване“, който е представен от първия ангел като боене от Бога. Единадесети и дванадесети стих представят момента, в който сто четиридесет и четирите хиляди са избегнати. Книгата на Захария определя това преживяване.

И ми показва първосвещеника Иисус, застанал пред ангела Господен, а Сатана стоеше отдясно му, за да му се противи. И Господ рече на Сатана: Господ да те смърти, о, Сатано; да, Господ, Който е избрал Йерусалим, да те смърти: не е ли този главня, измъкната из огъня? А Иисус беше облечен в омърсени дрехи и стоеше пред ангела. И той отговори и рече на онези, които стояха пред него, казвайки: Снемете от него омърсените дрехи. А нему рече: Ето, отнех от тебе беззаконието ти и ще те облека в премяна. И аз рекох: Нека му поставят чист кидар на главата. И поставиха чист кидар на главата му и го облякоха с дрехи. А ангелът Господен стоеше наблизо. Захария 3:1–5.

Този пасаж се изпълнява в заключителното дело на Христос като Първосвещеник и представлява запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Видението на Захария за Исус и Ангела се прилага с особена сила към опитността на Божия народ в заключителните сцени на великия Ден на умилоствението. Тогава остатъчната църква ще бъде доведена до голямо изпитание и скръб. Онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова, ще почувстват яростта на змея и неговите пълчища. Сатана счита света за свои поданици; той е придобил власт дори над мнозина изповядващи се за християни. Но ето една малка група, която се съпротивлява на неговото върховенство. Ако би могъл да ги заличи от земята, неговият триумф би бил пълен. Както е повлиял на езическите народи да унищожат Израил, така и в близкото бъдеще ще подбуди нечестивите земни сили да унищожат Божия народ. От хората ще се изисква да окажат послушание на човешки постановления в нарушение на Божествения закон.“ Пророци и царе, 587.

„Заключителните сцени на великия Ден на умилоствението“ представляват запечатването първо на сто четиридесет и четирите хиляди, след което следва запечатването на другите Божии чеда, които понастоящем се намират във Вавилон.

„Докато Божият народ смирява душите си пред Него, умолявайки за чистота на сърцето, се дава заповедта: „Свалете омърсените дрехи“; и се изричат насърчителните думи: „Ето, направих беззаконието ти да премине от теб, и ще те облека с премяна.“ Захария 3:4. Безпетнистата одежда на Христовата правда се полага върху изпитаните, изкушавани, верни Божии чеда. Презреният остатък е облечен в славно облекло, за да не бъде вече никога осквернен от покварите на света. Имената им се запазват в книгата на живота на Агнето, вписани между верните от всички векове. Те са устояли на хитростите на измамника; ревът на змея не ги е отклонил от тяхната вяроност. Сега те са навеки защитени от козните на изкусителя. Техните грехове се прехвърлят върху причинителя на греха. На главите им се поставя „чист кидар“.“

„Докато Сатана е издигал своите обвинения, свети ангели, невидими, са преминавали насам-натам, полагайки върху верните печата на живия Бог. Това са онези, които стоят на хълма Сион с Агнеца, като имат името на Отца, написано на челата си. Те пеят новата песен пред престола — онази песен, която никой не може да научи, освен сто четиридесет и четирите хиляди, които бяха изкупени от земята. „Това са онези, които следват Агнеца, където и да отива То. Те бяха изкупени измежду човеците като първите плодове за Бога и за Агнеца. И в устата им не се намери лъжа; защото са без недостатък пред престола на Бога.“ Откровение 14:4, 5.

„Сега се достига пълното изпълнение на думите на Ангела: „Слушай сега, Исусе, велики свещенико, ти и другарите ти, които седят пред тебе; защото те са мъже за почуда; понеже, ето, ще доведе Моя Слуга, Отрасъла.“ Захария 3:8. Христос се разкрива като Изкупител и Освободител на Своя народ. Сега наистина остатъкът са „мъже за почуда“, тъй като сълзите и унижението на тяхното странстване отстъпват място на радост и чест в присъствието на Бога и на Агнето. „В онзи ден Отрасълът Господен ще бъде прекрасен и славен, и плодът на земята — отличен и благолепен за избавените от Израил. И ще стане така, че оцелелият в Сион и останалият в Ерусалим ще се нарече свят, всеки, който е записан между живите в Ерусалим.“ Исая 4:2, 3.“ Пророци и царе, 591, 592.

Запечатването е втората стъпка от Данииловото „очистени, избелени и изпитани“. Стихове единадесети и дванадесети посочват последното въздигане и падение на Русия, пророческия цар на юга, което предхожда битката при Паниум в стихове тринадесети до петнадесети. Когато сто четиридесет и четирите хиляди получат от Христос премахването на своите осквернени дрехи в заключителните сцени на великия Ден на умилоствението, те получават „чиста митра“, което е Данииловото въздигане до третия владетел, заедно с багреницата и златния верижник. Това е също и Йосифовият дар на златната верига, неговото въздигане до втория владетел и дарът на царския пръстен. „Пръстенът“ представлява царския печат, с който един владетел е подпечатвал законите си с царския печат.

Дарий използва своя печатен пръстен, за да запечата рова, в който Даниил бе поставен сред лъвовете.

Тогава царят заповяда, и доведоха Даниил, и го хвърлиха в рова на лъвовете. А царят проговори и каза на Даниил: Твоят Бог, на Когото ти непрестанно служиш, Той ще те избави. И донесоха камък и го поставиха върху отвора на рова; и царят го запечата със своя пръстен и с пръстена на своите велможи, за да не бъде променено решението относно Даниил. Даниил 6:16, 17.

Еврейската дума, преведена като „печат“, е H5824 в Стронгс и е производна от коренна дума, съответстваща на H5823; означава пръстен-печат (като гравирани). Исус Навин пред ангела, Даниил в рова на лъвовете, Йосиф пред фараона представляват запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което е второто изпитание в Даниил дванадесета глава, където онези, които са били очистени, след това биват „направени бели“, преди да бъдат „изпитани“. Тези линии са представени също и чрез „Зоровавел“, „синът на Салатиил“.

В онзи ден, казва Господ на Силите, ще те взема, о Зоровавеле, Мой слуго, сине Салатиолов, казва Господ, и ще те направя като печатен пръстен; защото тебе избрах, казва Господ на Силите. Агей 2:23.

Зоровавел означава потомък на Вавилон, а баща му беше Салатиил, което означава „поискан от Бога“. Зоровавел представлява вестта на втория ангел, която в последните дни призовава потомството на Вавилон в Божието стадо. Елементът на „молитва“ е свързан със сто четиридесет и четирите хиляди, които призовават последното потомство на Вавилон да излезе, защото това съживление настъпва единствено чрез молитва.

„Съживяване на истинското благочестие сред нас е най-великата и най-неотложната от всичките ни нужди. Да го търсим трябва да бъде нашето първо дело. Необходимо е ревностно усилие, за да получим благословието на Господа — не защото Бог не желае да ни дари Своето благословение, а защото ние не сме подготвени да го приемем. Нашият небесен Отец е по-готов да даде Своя Свети Дух на онези, които Му искат, отколкото земните родители са готови да дават добри дарове на децата си. Но наше дело е чрез изповед, смирение, покаяние и усърдна молитва да изпълним условията, при които Бог е обещал да ни даде Своето благословение. Съживяване може да се очаква

само в отговор на молитва. Докато хората са тъй лишени от Божия Свети Дух, те не могат да оценят проповядването на Словото; но когато силата на Духа докосне сърцата им, тогава изнесените проповеди няма да бъдат без въздействие. Водени от наставленията на Божието Слово, при проявлението на Неговия Дух, с упражняване на здраво разсъдливост, онези, които посещават нашите събрания, ще придобият скъпоценна опитност и, завръщайки се у дома, ще бъдат подготвени да оказват благотворно влияние.“

„Старите знаменосци знаеха какво означава да се бориш с Бога в молитва и да се наслаждаваш на изливането на Неговия Дух. Но те слизат от действителната сцена; и кои идват, за да заемат местата им? Как стои въпросът с израстващото поколение? Обърнато ли е то към Бога? Будни ли сме за делото, което се извършва в небесното светилище, или чакаме някаква подтикваща сила да дойде върху църквата, преди да се пробудим? Надяваме ли се да видим цялата църква съживена? Това време никога няма да дойде.

„В църквата има хора, които не са обърнати и които няма да се присъединят към усърдна, действена молитва. Ние трябва да пристъпим към делото поотделно. Трябва повече да се молим и по-малко да говорим. Беззаконието изобилства и народът трябва да бъде научен да не се задоволява с форма на благочестие без духа и силата. Ако сме насочени към изследване на собствените си сърца, отхвърляне на греховете си и поправяне на злите си наклонности, душите ни няма да се въздигат към суета; ще бъдем недоверчиви към себе си, имайки постоянното съзнание, че нашата достатъчност е от Бога.“ Selected Messages, book 1, 121, 122.

Ориентирът на молитвата е изложен в Данаил, като описва молитва за разбиране на външната вест в глава втора, а също и молитва за изпълняване на вътрешната вест, представена в глава девета. Зоровавел и баща му Салатиил представляват запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди при второто изпитание, което е видимото изпитание на образа на звяра, което е също и вътрешното изпитание, представено в Откровение, глава единадесета, стих единадесети, а също и външното изпитание, представено в Данаил, глава единадесета, стих единадесети.

Ще продължим да разглеждаме единадесети стих в следващата статия.